

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2015

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către SA „INCONARM”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „INCONARM” împotriva Consiliului mun. Chişinău, Primăria mun. Chişinău şi Jelezoglo Nicolai privind anularea deciziei actului administrativ,
împotriva deciziei Curţii de Apel Chişinău din 30 aprilie 2015,

C O N S T A T Ă :

SA „INCONARM” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată către Consiliul şi Primăria mun. Chişinău privind anularea deciziei Consiliului mun. Chişinău din 23 martie 2010 nr.3/13-46 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a lui Jelezoglo Nicolai din str. Lunca Bîcului, 29, în partea suprafeței de teren de 0,021 ha, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM,, şi anularea punctului 3 paragraf 1 din contractul de vânzare-cumpărare din 31 mai 2010, încheiat între Primăria mun.Chişinău şi Jelezolgo Nicolai, a terenului aferent obiectivului privat al lui Jelezoglo Nicolai, prin excluderea suprafeței de teren de 0,021 ha, situat în mun. Chişinău, str. Lunca Bîcului, 29, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM”.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că SA „INCONARM" deține cu drept de proprietate infrastructura industrială, compusă din bunuri imobile, rampă pentru calea ferată, cale ferată de acces, amplasate în mun. Chişinău, str. Uzinelor, 104.

Nefiind utilizată timp îndelungat, această infrastructură, din cauza volumului mic de lucrări, în anul 2007 societatea a decis să repună în funcțiune această infrastructură, constatîndu-se că, în perioada în care societatea nu a exploatat bunurile menționate, mai multe persoane fizice şi juridice care îşi desfășoară activitatea pe str. Lunca Bîcului, 29, adiacentă cu str. Uzinelor, 104, mun. Chişinău, şi-au creat drum de acces spre locurile de desfășurare a activității printre liniile de cale ferată ale

reclamantului.

Invocă că, terenul aferent pe care este amplasată întreaga infrastructură industrială a reclamantului, amplasată pe str. Uzinelor, 104 (adiacentă cu terenul din str. Lunca Bîcului, 29) a fost atribuită, de către autoritatea publică locală, în arendă mai multor persoane fizice și juridice.

Potrivit deciziilor nr. 10/7-4, nr. 10/7-8 și nr. 10/7-9 ale Consiliului mun. Chișinău din 07 decembrie 2007, o parte din terenul aferent care revine infrastructurii industriale menționate, pentru calea ferată, a fost exclus din suprafața terenului al căilor ferate și atribuit în arendă lui Cahnîș Corneliu, Jelezoglo Nicolai și SRL „Arinul Prim”, iar printre liniile de cale ferată a fost instituită calea de acces comun.

Nefiind de acord cu aceste decizii, reclamantul s-a adresat în instanța de judecată și, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05.07.2011, menținută în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 28.03.2012, a fost anulată decizia Consiliului mun. Chișinău nr. 10/7-8 din 07 decembrie 2007 cu privire la atribuirea în arendă a unui lot de pământ în beneficiul lui Jelezoglo Nicolai din str. Lunca Bîcului, 29, fiind dispusă excluderea porțiunii de teren care se suprapune cu terenul SA “INCONARM” și anulat punctul prin care a fost stabilită calea de acces comună printre liniile de cale ferată.

Argumentează că, în cadrul ultimei ședințe de judecată la Curtea Supremă de Justiție, de examinare a litigiului în cauză, s-a menționat despre faptul că terenul aferent din str. Lunca Bîcului, 29, care a fost transmis în arendă persoanei fizice Jelezoglo Nicolai, constituie proprietatea acestuia în baza deciziei și a contractului de vânzare-cumpărare încheiat cu autoritatea publică locală.

Consideră reclamantul că, decizia nr. 3/13-46 din 23.03.2010 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al lui Jelezoglo Nicolai din str. Lunca Bîcului, 29, este ilegală și pasibilă de a fi anulată.

Menționează că, prin încheierea din 03 decembrie 2007 Judecătoria Economică de Circumscripție, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii prin stabilirea interdicției de a emite acte oficiale în ce privește transmiterea în arendă, folosință, locațiune sau înstrăinare a terenurilor aferente din vecinătatea căii ferate de acces din str. Uzinelor, 104, adiacent cu terenul din str. Lunca Bîcului, 29.

Invocă că prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 05.07.2011, s-a constatat ilegalitatea deciziilor privind transmiterea în arendă a terenului din str. Lunca Bîcului, 29, în partea porțiunii de teren care se suprapune cu terenul aferent infrastructurii SA „INCONARM” din str. Uzinelor, 104, mun. Chișinău, și ilegalitatea stabilirii căii de acces comune prin liniile de cale ferată proprietate a societății.

SA “INCONARM” s-a adresat cu cerere prealabilă către Consiliul mun. Chișinău în vederea revocării deciziei nr. 3/13-46 din 23.03.2010 în partea în care suprafața terenului privatizat se suprapune cu terenul infrastructurii SA “INCONARM” din str. Uzinelor, 104, mun. Chișinău.

Reclamantul și-a concretizat pretențiile, solicitînd anularea deciziei Consiliului

mun. Chișinău din 23 martie 2010 nr.3/13-46 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a lui Nicolai Jelezoglo din str. Lunca Bîcului, 29, în partea suprafeței de teren de 0,021 ha, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM”, cît și anularea punctului 3 paragraf 1 din contractul de vânzare-cumpărare din 31 mai 2010, încheiat între Primăria mun. Chișinău și Jelezolgo Nicolai, a terenului aferent obiectivului privat a lui Jelezoglo Nicolai, prin excluderea suprafeței de teren de 0,021 ha, situat în mun. Chișinău str. Lunca Bîcului, 29, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM”.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 26 septembrie 2014, acțiunea a fost admisă și s-a dispus anularea deciziei Consiliului mun. Chișinău din 23 martie 2010 nr.3/13-46 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a lui Nicolai Jelezoglo din str. Lunca Bîcului, 29, în partea suprafeței de teren de 0,021 ha, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM” cu anularea punctului 3 paragraful 1 din contractul de vânzare-cumpărare din 31 mai 2010 încheiat între Primăria mun. Chișinău și Jelezoglo Nicolai al terenului aferent obiectivului privat a lui Jelezoglo Nicolai, situat în mun. Chișinău str. Lunca Bîcului, 29, prin excluderea suprafeței de teren de 0,021 ha, care se suprapune cu terenul SA „INCONARM”.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a conchis că motivul invocat de reclamant în acțiune este bazat pe suport legal și probator.

La 24 octombrie 2014 Nicolai Jelezoglo a declarat apel împotriva hotărîrii primei instanțe, cerînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărîri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă integral.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță la adoptarea hotărîrii nu a constatat și nu a elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii în fond, concluziile expuse în hotărîre sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, cît și au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept procedural.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015 s-a admis apelul declarat de către Nicolai Jelezoglo, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26 septembrie 2014 și s-a adoptat o nouă hotărîre prin care cererea de chemare în judecată înaintată de către SA „INCONARM” s-a respins ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt întemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță eronat a soluționat litigiului în fond, deoarece potrivit materialelor cauzei la 23.03.2010 Consiliul mun. Chișinău a emis decizia nr.3/13-46 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al dlui Jelezoglo Nicolai din str. Lunca Bîcului, 29” cu respectarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 05 iulie 2011, acordându-și consimțământul la vânzarea doar a terenului cu suprafața de 0,1885 ha, și nu a 0,207 ha, așa cum acesta

a fost inițial atribuit în arendă lui Jelezoglo Nicolai, și anume din suprafața terenului de 0,207 ha acordat în arendă, terenul cu suprafața de 0,021 ha, recunoscut ca fiind suprapus cu terenul aflat în proprietatea SA „INCONARM”, nu constituie obiectul deciziei nr.3/13-46 „Cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat al dlui Jelezoglo Nicolai din str. Lunca Bîcului, 29”.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel SA „INCONARM” a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 30.04.2015 cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 26.09.2015.

La 17.08.2015 Jelezoglo Nicolai a înaintat referință prin care solicită declararea ca fiind inadmisibil a recursului înaintat de către SA „INCONARM” cu menținerea deciziei instanței de apel din 30.04.2015 ca fiind legală.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat neaplicarea normelor de drept material și procedural pertinente cauzei.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele au apreciat înscrisurile probatoare și au constatat circumstanțele cauzei.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către SA „INCONARM” asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SA „INCONARM” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „INCONARM”, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 aprilie 2015, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de SA „INCONARM” împotriva Consiliului mun. Chișinău, Primăria mun. Chișinău și Jelezoglo Nicolai privind anularea deciziei actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul

/semnat/

Iulia Sîrcu

Judecătorii

/semnat/

Iurie Bejenaru

/semnat/

Iuliana Oprea

Copia corespunde originalului

Iuliana Oprea